

مقام سعدی در ادبیات فرانسه

(۵)

حال که این بحث پیاپیان میرسد بیفایده نیست به نامی که از سعدی در ادبیات فرانسه بیدادگار مانده است اشاره کنیم^(۱) . شاید سخن گفتن از «تأثیر» سعدی در شعر و ادب فرانسه اندکی گزارف گوئی باشد، اما در این سخن جای بحث نیست که برخی از گویندگان بزرگ فرنگ که ذوق و طبع آنان بدقتی و واندیشه سعدی نزدیک بود و یا گرایشی داشت اذاین منبع فیض الهام گرفته‌اند و کلام سحرانگیز سعدی در برانگیختن عواطف و احساسات آنان کارگر افتاده است.

تفوز سعدی در ادبیات فرانسه خاصه در نوشته‌های نهضت رمانیک یا تأثیری که دیگر گویندگان ایرانی (چون فردوسی و خیام و حافظ) داشته‌اند همراه است اما تصریح و تحدید سهم هر یک در سپردن بخشی از میراث ادبی ایران به فرنگیان کاری دشوار و تواندازه‌ای تصنی است . وانگهی نشان دادن تأثیر سعدی در شعر ادب رمانیک فرنگ مستلزم بحثی کلی و مقدماتی پژامون تفویض و ادب و دانش شرقی (متجمله ایرانی) در فرهنگ اروپا (منجمله فرانسه) از قدیمترین ایام تاقرن ۱۹ و نیز بیان علل و موجبات تاریخی، اقتصادی و سیاسی آشت . چنین بحثی مارا از موضوع این مختصراً بسیار دور می‌کند (وماهنگامی دیگر به آن خواهیم پرداخت) اما از این تفویض میتوان بالاجمال سخن گفت و برای بدست دادن معیار کار بذکر چند نمونه و مورد اکتفا کرد.

آندره دوریر منتخبی از گلستان را بزبان فرانسه ترجمه کرد و سال ۱۶۳۴ تحت عنوان «گلستان یا کشور گلها» در پاریس بجای رسانید^(۲) این ترجمه بدین باهم مقائمه که داشت از طرف صاحبین نظر ان اروپا که نخستین بار بایکی از آثار ادبیات ایران مواجه می‌شدند با شور و علاقه سرشاد استقبال گشت و دیری نپایید که آوازه شهرت سعدی در فرنگستان پیچید و ادب پژوهان کشورهای اروپا این میهمان روحانی شرق را باهر و گرمی تمام بذیره آمدند ترجمه‌ها و چاپ‌های گلستان و بوستان بزبانهای بیکانه بسیار و مقالات و ملاحظات انتقادی خاورشناسان درباره سعدی و نوشته‌های او فراوان است . در همان قرنی که دوریر ترجمه

۱ با استفاده از متمم رساله‌های زیر ماسه و مقاله «سعدی در اروپا» که در روزنامه اخبار ایران پنجشنبه ۳۰ دی ۱۳۳۸ بجای رسیده است
۲ — دوریر ترجمه قرآن اینیز سال ۱۶۴۷ در پاریس منتشر ساخت .

منتخی از گلستان را بچاپ رسانید(۱) ترجمه‌های آن بزبانهای آلمانی لاتین و هلندی انتشار یافت . یکسال پس از طبع ترجمه فرانسوی « فریدریش اکسن باخ » آنرا بزبان آلمانی برگرداند .

در ۱۶۵۱ (آمستردام) *Jentius* آنرا برای شاهزاده ساکسن بلاتین ترجمه کرد و در ۱۶۵۴ (هامبورگ) *Olérius* التاریوس دوباره آنرا بالمانی در آورد . در ۱۷۷۴ منتختی از گلستان بوسیله استفن سالیوان *Sullivan* بزبان انگلیسی ترجمه شد . مشهور است که توماس هاید *T.o Mass Hyde* بوستان رادرقرن هفدهم به انگلیسی برگردانید اما یکی از قدیمی ترین ترجمه‌های چاپ خورده بوستان (بسال ۱۶۸۸ در آمستردام) بزبان هلندی وبخامه DHavar است(۲) .

در قرن نوزدهم ترجمه‌های کامل و مطمئن گلستان و بوستان بزبانهای اروپائی انتشار یافت . شارل دوفرمی ترجمه گلستان و باربیه دمنار ترجمه بوستان را با مقدمه و حواشی سودمند بزبان فرانسه منتشر کردند . در همین سده گلستان را گراف بزبان آلمانی نازاریانیس بزبان روسی ، ایستویک بزبان انگلیسی(۳) و کازیمیرسکی بزبان لهستانی برگردانند(۴) از همان زمان که نخستین ترجمه‌های گلستان در اروپا بطبع و نشر رسید گویند گان فرنگ ازین منبع سرشار الهام گرفتند . ریشه و زاد گاه برخی از حکایات حکمت آموز و نظرات داستان سرایان و شعر او قیلوسفان اروپائی را در نوشتهدانی سعدی باید جست اینان بتصدیق صاحب‌نظران مضماینی اذیشیخ اجل بغاریت گرفته در ادبیات غرب رواج داده‌اند . در مجموعه آثار منظوم زبان دولافتمن که ظاهرآ بیش از همه بین گنج شایگان دست

- ۱- باید دانست که شاردن نیز در سفر نامه خود ترجمه گلچینی از گلستان را آورد .
- ۲- دائرة المعارف اسلام ۱۹۳۴ ص ۰۴ مقاله مربوط به سعدی بقلم J.H. Kramers
- ۳- برای اگاهی بیشتر از ترجمه‌های گلستان و بوستان سعدی بزبان انگلیسی رجوع کنید مقاله آقای سعید نفیسی : « روابط فرهنگی ایران و انگلستان » در نشریه وزارت امور خارجه بهمنماه ۱۳۳۸ از ص ۳۱ ببعد چون سخن از ترجمه آثار سعدی بزبان انگلیسی در میان است بمناسبت نیست نامه ایرا که وزارت امور خارجه ایران بعنوان « ملکم » سفير ایران در انگلستان فرستاده است بیاوریم :

مورخه ۲۳ شهر جمادی الثانيه ۱۳۰۶

جناب جلال‌تما بادر هفته ساقی که بجواب داشت هم و بازدهم زحمت داده شد بفرستم که مخصوص اظهار و استدعای آن جناب نشان از درجه‌سیم بافتخار عالیجاه « سرادوین له‌نولد » که کتاب مرحوم شیخ را نظماً با انگلیسی ترجمه نموده است مرحمت شد چون هنوز فرمان آنهم بصحه و مهر مبارک مزین نشده بود بهمان اطلاع خاطر شریف اکتفا شد حال آنکه فرمان آنهم بصحه و مهر مهر آثار توشیح یافت در ضمن همین پاکت ارسال باین مختصراً برای اطلاع جاطر شریف زحمت داده شد زناده مزا حمایت ندارم . (نقل از یقایی تیرماه ۱۳۳۰)

۴ این فهرست که بدون استقصاً فراهم امده است کامل نیست

یافت قصه‌های وجود دارد که بتصدیق سخنان سنجان مقتبس از سعدی است . داستان «رؤیای Chauvin» Le Songe D'un bâti:nt du mōgol مقول، از این حکایت سعدی که درباب دوم گلستان (دراخلاق درویشان) آمده اقتباس شده است :

« یکی ازصالحان بخواب دید پادشاهی رادر بهشت و پارسائی را دردوخت پرسید که موجب درجات این چیست و سبب درکات آن چه که مردم بخلاف این‌هی میپنداشتند نداشد که که این پادشه بارادت درویشان بهبهشت اندر است و آن پارسا بقریب پادشاهان در دوزخ .. (۱) بعقیده Wallentin لافتن از راه ترجمه دوریز بمانی داستان دست یافت . بنظر دوقمری داستان « گوش خرگوش » Les oreilles du lèvrs لافتن و قصه بخیلی که زرش بردن و سنگ بجای آن نهادند (ازیک حکایت سعدی (۱) آب خورد هاست) Chauvin نیز برهمین گمانست) واين بیت گلستان : بدريا در منافع بیشمار است و گر خواهی سلامت بر کنار است (باب اول) و از همان داستان :

عمل پادشان چون سفر دریاست خطرناک و سودمند یا گنج برگیری یاد رطلسم بمیری یازربهر دوست خواجه در کنار یاموج روزی افکنش مرده بر کنار) ایات زیر لافتن را :

La mer promet monts et merveilles میان حکایت زیرین لافتن :

L' astrolog ueQui se laisse tom'er dans un puits

(قصه آن ستاره‌شناس که بچاه اندر افتاده را گفتند تو که پیش بای خویش نیاری دید بر فراز سر خود چه تواني خواند) واين حکایت سعدی وجود دارد خاطرنشان می‌سازد: منجمی پخانه درآمد یکی مردیگانه را دید بازن او بهم نشسته دشناام و سقط گفت و قته و آشوب خاست صاحبدلی که براین واقع بود گفت : تو بی اوج فلك چه دانی چیست که ندانی که در سرایت کیست « کارسن دوتاگی (۲) بشاعری دیگر اشاره می‌کند : سعدی فرماید : دشمن دانا به از نادان دوست . لافتن گوید :

Rien n'est si dangereux Q'un ignorant ami mieux vaudrait un sage ennemi

Senecé (۱۶۴۲-۱۷۵۷) یکی دیگر از نویسنده‌گان این عصر نیز از سعدی ملهم و متأثر است . در قرون ۱۷ و بخصوص ۱۸ « آسیامهد تمدنها کهنه از نظر مردم اروپا نمود و جلوه‌ای سحرآمیز داشت . سعدی نیز یکی از مظاہر جدل ناپذیر این عظمت بشمار میرفت . زیرا

۱- شارل روفرمری مینو بسد لافتن درین تمثیل : اندیشه‌های یونانی و شرقی را بهم آمیخته است » (ترجمه گلستان پاریس ۱۸۰۸)

۲- ماسه آنرا حکایت I صفحه ۱۶ گلستانی که در دسترس داشت میداند اما نداشت که این داستان کدام است ۱

۲- Allégories, récits Ponétiques et chants populaires p. 202

(چاپ دوم) از صفحه ۱۹۷ تا ۲۱۰ ترجمه پند نامه منسوب بسعدی آمده است

کسانیکه مفهومی میهم اما پرشکوه از مشرق داشتند با علاقه و احترامی خاص سعدی و آثار او را مینتگریستند.

دیدرو مقاله‌ای بگلستان اختصاص داد (۱) و لتر گلستانرا خوانده بود و از ترجمه (خیالی) آن سخن میراند. در نامه‌ای بتاريخ ۵ژوئن ۱۷۵۲ از پستام خطاپ به Forney سردبیر Bibliothèque Impartiale درباره این ترجمه موهم که بخود نسبت میدهد مینویسد:

« من خواهید گفت برای ترجمه سعدی داستن زبان فارسی باید آیاشما بازبان پارسی آشنائی دارید؟ سوگند یادمیکنم که یک لغت فارسی نیز نمیدانم اما همانگونه که *La motte* میتوانست هومر را ترجمه کند من نیز سعدی را بزبان فرانسه برگردانیده‌ام » تسامح و افکار مدارا آمیز سعدی در زمینه معتقدات مذهبی و مشارب فلسفی بی‌گمان مورد ستایش و پسندولتر بوده است. دو فرمی این گفته ولتر را :

Qu' un PERSE ait conservé le feu sacré cent ans le pauvre homme est brûlé quand il tombe dedans

متقبس ازین بیت گلستان میداند: اگر صد سال گبر آتش فروزد بیکدم کاندر واقند بسوزد بقید در شماره آینده باب اول گلستان در سیرت پادشاهان (۲)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

1 – Diderot. le گلستان (Ed. assézat et tournex paris 1845 t.IV)
– این بیت درویس و دامین فخر الدین گرگانی (در حدود ۴۴۵ هجری) بدنگونه آمده است

اگر صد سال گبر آتش فروزد هم اوروزی بدان آتش بسوزد
(دیس و دامین بتصحیح مجتبی مینوی طهران ۱۳۱۴ م ۴۴۳)